

Να που, έπειτα από 28.000 χλμ. και 140
ημέρες ταξιδιού, φτάσαμε στο Κέιπ Τάουν!

710 votiότερα!

Wimpy, Steers, Woolworths, Spar, Pick 'n' Pay και άλλες φωτεινές πινακίδες έχουν καταλάβει το οπικό μας πεδίο. Όλα γύρω μας ένα εμπορικό κέντρο και ανάμεσανεόκτιστες μεζονέτες με κλειστά πάρκινγκ και παραθαλάσσια γήπεδα γκολφ. Οδηγούμε αποκλειστικά σε αυτοκινητοδρόμους και το Discovery τραβά πάντού τα βλέμματα των οδηγών με τις BMW, τα Audi και τα Lexus. Είναι φανερό ότι έχουμε πάθει πολιτισμικό σοκ. Έχουμε διασχίσει όλη την Αφρική μέσα από τρεις ερήμους, σαβάνες και τροπικά δάση, για να φτάσουμε πού τελικά; Στη Νίκαια, στο Σίντνεϊή στο Σαν Φρανσίσκο; Όχι. Είμαστε απλώς στο Κέιπ Τάουν, ο 'ένα made in Africa mixed grill των τριών αυτών πόλεων - και όχι μόνο. Στη mother city της Νότιας Αφρικής, της χώρας κάποτε του απαρχάντ και σήμερα του Μαντέλα, του κρικετ και του Μουντιάλ του 2010. «Μα, αυτό δεν είναι Αφρική» μονολογείς, όταν βρεθείς δώ. Κι όμως, είναι Αφρική και αυτό! Και το γεγονός ότι μας σοκάρει πολιτισμικά αποδεικνύει πόσο συναρπαστική, πόσο πολύχρωμη είναι αυτή η πειραις, που, ύστερα από τέσσερις και κάτιμήνες, έχουμε ήδη στο πετσί μας.

THE WORLD OFFROAD

ΛΟΥΜΠΟΥΜΠΑΣΙ-ΚΕΪΤΑΟΥΝ

9 771105 128005

WO

Παιχνίδια για μεγάλα παιδιά

Ορίστε ένας οδηγός περιπέτειας ή -καπούτερα- μερικοί extreme λόγοι για να βρεθείς στη Ζάμπια, την Μποτσουάνα και τη Ναμίμπια.

Ράφτης: Ο Ζαμβέζης -με βαθμό δυσκολίας 5- δεν είναι έγκολο ποτάμι. Αρκετές βάρκες είδαμε να ανατρέπονται... Μπορείς να επιλέξεις ράφτην για μίας μέρας, με κόστος 110 και 135 δολάρια, αντίστοιχα, μαζί με το γεύμα.

Πού: Αιγαίνων, Ζάμπια
Safari par Excellence, +44 1548 831351
www.safpar.com

Bungee jumping: Το πιο διάσημο άλμα της Αφρικής γίνεται από τη μεταδική γέφυρα ύψους 111 μ. πάνω από το Ζαμβέζη και κοστίζει 95 δολάρια.

Πού: Καταρράκτες Βικτώρια, Ζάμπια, Big Air Experience
www.shearwateradventures.com

Tandem sky diving: Περισσότερο από 20.000 τοπιμποί το έχουν δοκιμάσει τα τελευταία δέκα χρόνια. Η πώση από τα 10.000 στα 5.000 πόδια διαρκεί 35 δλ. και κοστίζει 160 ευρώ, απλά θα σε κάνει να χαμογελάς για πολλές μέρες μετά!

Πού: Εβάκοπουντ, Ναμίμπια, Ground Rush Adventures, +264.81.124.5167
www.skydiveswakopmund.com.na
e-mail: freefall@iafrica.com.na

Quad biking: Αν θέλεις να ντριφτάρεις για ώρες στους αμμολόφους της Ναμίμπια, απλώς να χαρείς το πλιοβασίτημα με θέα τον Ατλαντικό

Πού: Εβάκοπουντ, Ναμίμπια, Desert Explorers, +264.81.29.6678, swakop.com/adv, e-mail: desertex@iafrica.com.na

Κάντε κλίκ στο βίντεο του www.theworldoffroad.com για να δείτε το κλίκ με τα extreme sports στη Νότια Αφρική

Left-hand drive

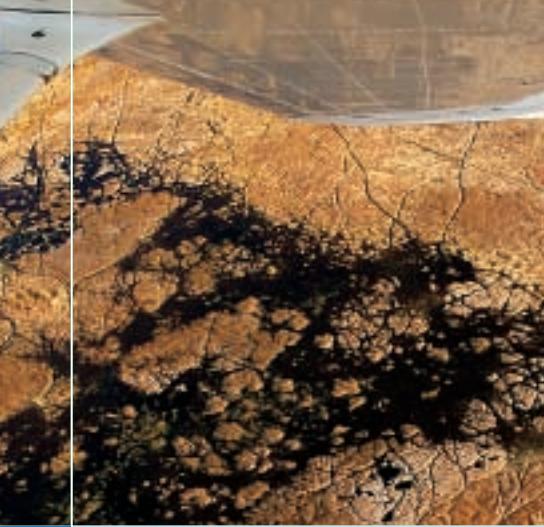
Σύνορα Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό και Ζάμπιας. Πολλές ουρές και απίστευτη γραφειοκρατία. Θέλεις ένα δίωρο για να μπεις στη Ζάμπια, αν δεν έχεις κάποιον να σε βοηθήσει. Όταν περάσεις, η κουρτίνα κλείνει και ανοίγεται ένας άλλος κόσμος. Πρώτον, οδηγούμε αριστερά. Το οποίο σημαίνει ότι συνοδηγός αποφασίζει πού θα προσπεράσουμε στο Discovery. Δεύτερον, οι αγγλικές επιγραφές αντικαθιστούνται για τη γαλλικές. Τρίτον, και κυρίωτερο, έχουμε βγει από την «απαγορευμένη» ζώνη της Αφρικής και βρισκόμαστε στην πιο φιλική-άλλα και πιο τουριστική πλευρά της, μόνο που το πετρέλαιο είναι πανάκριβο. Έλλιπης υπάρχουν κι εδώ, φυσικά. Ωστός συναντήσουμε στο Κίτουε (όπως τη φιλόξενη οικογένεια του κυρ Τάκη) αλλά και στη Λουσάκα, όπου και τάλι θα μας φιλοξενήσουν σε διαμέρισμα της ελληνικής κοινότητας, έπειτα από πρόσκληση του πρέσβη, Γιάννη Αξώντη. Όσο προχωράμε, τόσο πιο υποχρεωμένοι νιώθουμε απέναντι στους Ελληνες της ομογένειας. Στη Ζάμπια δεν είμαστε μόνοι, αλλά έχουμε και φιλαράκια από την Ελλάδα στο πίσω «ντιβάνι» του Discovery. Ήρα για καλοκαιρινές διακοπές αφρικανικού τύπου, λοιπόν...

Στο Λίβινγκστον μένουμε τρεις μέρες. Όχι στο «Royal Livingstone» των 600 ευρώ, αλλά σε κάμπινγκ των 15. Η πόλη αυτή τα έχει ιδανικά, όπως καταλαβαίνετε, αφού πρόκειται για την πιο δημοφιλή, ίσως, ταξιδιωτικό προορισμό όλης της Αφρικής. Εδώ βρίσκονται οι καταρράκτες Βικτώρια στον ποταμό Ζαμβέζη. Ο πρώτος λευκός που τους αντίκρισε ήταν ο Εξερευνητής δρ Λίβινγκστον το 1855. Συγκλονιστικό το τοπίο. Στην εποχή των βροχών, 550.000 κ.μ. νερού το λεπτό ρέουν σ' αυτόν των καταρράκτη, που έχει καθορίσει το γεωπολιτικό χάρτη της περιοχής (σύνορα Ζάμπιας, Ζιμπάπουε, Μποτσουάνα και Ναμίμπια, λόγω πο κάτω) και έχει απογεύσει το βιοτικό επίπεδο των κατοίκων της. Για πρώτη φορά ύπτερα από καιρό βλέπουμε το λευκό στοιχείο να κυριαρχεί και -δε σας το κρύθουμε- νιώθουμε τουρίστες κι εμείς. Το απολαμβάνουμε, ωστόσο, καθώς οι καταρράκτες (που έχουν την πλάτος 1.690 μ. και μέσο ύψους 92 μ.) προσφέρονται για ποικίλες δραστηριότητες. Εδώ μπορείς να κάνεις περίπτωτο μέσα στο σπρέι των καταρράκτων, να πετάξεις από πάνω με ελικόπτερο ή υπερελαφρό, να κάνεις ράφτην για στην αφρικανικό Ζαμβέζη ή μια ρομαντική βόλτα με ποταμόπλοιο στα ήρεμα νερά του, λίγο πριν αυτάχθουν στον καταρράκτη. Αποχαιρετάμε την περιοχή έπειτα από ένα άλμα bungee από τη γέφυρα των 111 μ. στα σύνορα Ζάμπιας και Ζιμπάπουε. Η βουτιά με τα 120 χλμ./ώρα και τη θέα από τους καταρράκτες θα είναι η πιο δυνατή ανάμνηση από τη Ζάμπια...

Αφρικανικός παράδεισος

Στην Μποτσουάνα μπαίνουμε από το Ζαμβέζη με μπλάβα. Είναι τα πρώτα σύνορα όπου δεν πληρώνουμε βίζα από τη Σενεγάλη και μετά. Αυτή είναι η χώρα του δέλτα του Οκαβάνγκο, της ερήμου Καλαχάρι και της εμμονής στην νόστο των τρελών αγελάδων. Πατάς με τα παπούτσια σου σε καθαριστικό πριν μπεις... Όλη τη χώρα πρέπει να κομμένη στη μέση από συρματόπλεγμα που χωρίζει τα κοπάδια από την άγρια ζωή. «Buffalo fence» λέγεται. Η πρώτη μάχη εντύπωσε από την Μποτσουάνα; Πολύ εξευρωπαΐσμένη, σε σχέση με όσα έχουμε συνιθίσει. Τέλειοι δρόμοι, καθαρές πόλεις με πεζοδρόμια, παντού ATM και εμπορικά κέντρα και το φθινόπωρο καύσιμο στη Νότια Αφρική. Τέρματο αγκούς των μετρητών για εμάς; ακόμα και στα βενζινάδικα πληρώνεις με βίζα. Η φράση «αυτόδενείναι Αφρική» έρχεται στο σόμα μας για πρώτη φορά. Η Μποτσουάνα αποτελεί υπόδειγμα αφρικανικής χώρας, τόσο για το βιοτικό επίπεδο και την οικονομική ανάπτυξη της όσο και για την πρόσμιξη των φυλών της. Είναι μια χώρα μέσα στην έρημο Καλαχάρι με πληθυσμό πάλιτσ 1,6 εκατ., κατοίκους και έκταση ανάλογη της Γαλλίας. Είναι τόσο αραιοκατοικημένη, που θα ήταν αδιάφορη, αν δε διέθετε φυσιολατρικά διαμάντια, όπως το εθνικό πάρκο Τσόμπε, το δέλτα του Οκαβάνγκο και τις αλικές Μαγκαντιγκάντι. Για πρώτη φορά συναντάμε εδώ ορδές tourof στών από τη Νότια Αφρική. Με νοικιασμένα λευκά pick-up οι περισσότεροι, εφοδιασμένα με σκηνές οροφής.

Στο Τσόμπε, το πάρκο με το μεγαλύτερο πληθυσμό ελεφάντων στον πλανήτη (60.000, σύμφωνα με εκτιμήσεις), μένουμε ένα βράδυ. Είναι μια πρωτόγνωρη εμπειρία της κάμπινγκ εκεί, καθώς οι ελέφαντες περνούν από δίπλα σου. Τέτοιες στιγμές είναι που σέβεσαι την άγρια φύση. Την επόμενη νύχτα την περνάμε σε άλλο πλανήτη.

Αθήνα-Κέιπ Τάουν με αριθμούς...

139 ημέρες, 84 νύχτες στη σκηνή, 67 ευρώ/ημέρα, 28.247 χλμ.,
3.680 λίτρα ντίζελ, 13,0 λίτρα/100 χλμ., 3.255 χλμ. Ευρώπη, 4.554 Μαρόκο,
1.744 Μαυριτανία, 1.251 Σενεγάλη, 1.761 Μάλι, 655 Μπουρκίνα Φάσο,
1.590 Νίγηρας, 398 Νιγηρία, 2.942 Καμερούν, 1.915 Γκαμπόν, 652 Κονγκό, 199 Λ.Δ.
Κονγκό, 1.261 Ζάμπια, 2.123 Μποτσουάνα, 2.980 Ναμίμπια, 967 Ν. Αφρική...

στη σελίδην, συγκεκριμένα. Το Discovery διανυκτερεύει ολομόναχο στο μέσο των «τηγανιών» του Μαγκαντιγκάντι, μια απέραντη έκταση από αλάτι μέσα στην έρημο Καλαχάρι. Μακάρινα μένουμε λίγες μέρες εδώ, να καθαρίσει τελείως το μαλά μας. Πρέπει να προχωρήσουμε προς το δέλτα του Οκαβάνγκο, έναν τόπο μοναδικό σε όλη τη γη, ένα δέλτα ποταμού που έρχεται από την Αγκόλα και εκτονώνεται μέσα στην έρημο Καλαχάρι, δημιουργώντας έναν υγροβιότοπο 15.000 τ.χλμ. σε σκήμα ανοικτής παλάμης. Στην καρδιά του μπορείς να φτάσεις μόνο με μονοκινητήριο αεροπλάνο και μένεις εκεί, μόνο αν διαθέτεις 500 ευρώ για ένα από τα πολυτελή safari lodge του δέλτα. Για εμάς αυτό είναι το μπάζετ μίας εβδομάδας, όποτε κατασκηνώνουμε πέντε ημέρες στο Μαούν, την πόλη-ορμητήριο για το Οκαβάνγκο. Ταξίδεψαμε όχι με παραδοσιακή πτρόγα (μοκόρο), αλλά με σκάφος, 50 χλμ. βαθιά μέσα στο δέλτα, όπου απολαύσαμε το καλύτερο πλιονισμένεμα του κόσμου. ΠΑΡΑ-ΔΕΙ-ΣΟΣ. Τελεία και παύλα! Την επομένη πετάμε με μονοκινητήριο πάνω από το δέλτα. Μόνο τότε καταλάβαμε τι εστί Οκαβάνγκο. Ο υγροβιότοπος έχει δύο πρόσωπα: μέχρι το buffalo fence συναντάς οικισμούς και κοπάδια από αγελάδες, μετά το συμπατόλεγμα αρκίζει πάγια ζωή. Οι δύο κόσμους είναι χωρισμένα μεταξύ τους και από το προστατεύει αμφιφερές από ασθένειες. Το Cessna πετά στα 300 μ. με 60 κόμβους και από ψηλά βλέπεις ένα σύγχρονο Τζουράσικ Πάρκο να ξεπλύνεται από κάτω, με ελέφαντες, βουβάλια, καμποταρδάλεις και άλλα τζωντάνα δροσίζονται σε αμέτρητα κανάλια του. Άλλη μια σουρεαλιστική είκόνα που μόνο στην Αφρική μπορείς να αντικρίσεις. Σουρεαλιστική ήταν και η επαφή που είχαμε το προγούμενο βράδυ στο καταφύγιο θηραμάτων Μορέμι. Είμαστε στο κάμπινγκ και ψήνουμε λουκάνικο. Τι το θέλαμε; Με το που καθόμαστε, εμφανίζεται ένα ζώο σαν σκιά μέσα στη νύχτα. Δεν είναι μπαμπούνος. Μέχρι να σπικωθύμε, έρχεται ύπουλα πίσω από το αυτοκίνητο μια ύαινα, ορμά στο τραπέζι και κατασπαράζει το λουκάνικο, όσο εμείς τρέχουμε να κλειστούμε μεταξύ των πόρων του Discovery. Προσπαθούμε να τη δώξουμε με το φλας της μηχανής, αλλά μάταια... Μείναμε νησιωτικοί, αλλά τουλάχιστον είμαστε σώοι κι αβλαβείς, αντίθετα με το επιτάρχον κοριτσάκι που το έιχε αρπάξει μια ύαινα δύο βράδια πριν. Το ζώο δεν έφυγε ποτέ από κοντά μας μέχρι το πρωί. Χαλάλι του, όμως. Μας έμειναν και οι φωτογραφίες!

Μαύρη Γερμανία

Στη Ναμίμπια μπήκαμε από την έρημο Καλαχάρι, ύστερα από δέκα ημέρες στην Μποτσουάνα. Δεν ήταν αρκετές... Η Ναμίμπια είναι ακόμα πιο αραιοκατοικημένη και «λευκή» ως χώρα. Το ίδιο ανεπιγένεν και με έντονο το γερμανικό στοιχείο από τα χρόνια της αποικιοκρατίας. Έχετε δει μαύρο με σαγιονάρα και μάλλινη κάλτσα μέχρι το γόνατο; Εδώ θα δείτε! Αυτή είναι η πιο νέαχωράτης Αφρικής - μόλις το 1990 απέκτησε την ανεξαρτησία της. Από τότε έχει εξελιχθεί στο προσφιλέστερο θέρετρο των Νοτιοαφρικανών, στον απόλυτο παράδεισο του κάμπινγκ και του 4x4. Η Trans-Kalahari Highway σου επιτρέπει να διασύνεις τη χώρα γρήγορα και με ασφαλεία. Όσο για τους χωματόδρομους; Είναι οικαντεροί του κόσμου - με 120 πηγαίνεις! Εμείς, σε δέκα ημέρες, κάναμε 3.000 χλμ. και πάλι είδαμε μόνο τη μισή χώρα. Καθότι overlanders, σε τούπην την πέπειρο, που μοιάζει να μην τελειώνει ποτέ, κάνουμε επιλογές. Με πόνο ψυχής, βέβαια... Στη Ναμίμπια, λοιπόν, το ρίζαμε στα extreme sports. Η πρωτεύουσα της αδρεναλίνης είναι το Σβάκοπιουντ. Ένα ξενέρωτο, γερμανικό θέρετρο στην αιγάλευτη Αφρική. Στο ίδιο συνεργείο απλάχικε (με εγγύηση) και η κεντρική μονάδα του κειρόφρενου μαζί με τα αυριτασχόνω Bowden, μιας και το σύστημα κόλλησης στην Μποτσουάνα (31.000 χλμ. οδομέτρου), μετά το μέρασμα από τα αστατια του Μαγκαντιγκάντι. Όσο για τα επιστατά της Cooper, τα δύο πίσω απλάχικαν στα 27.000 χλμ. (Ναμίμπια), αφού παρουσίασαν εκδρόμους στο πέλμα την ίδια νύχτα (!) και έχανε πίεση. Τα μπροστινά μάτ πήγαν στο Κέιπ Τάουν και άνετα μπορούν να ξεπεράσουν τα 30.000 χλμ.

Απογαλακτισμός!

Ήταν συγκινητική η στιγμή που πρωτοείδαμε το Τέμπιτλ Μάουντεν στον ορίζοντα. Τότε καταλάβαμε ότι φτάσαμε στο Κέιπ Τάουν. Ύστερα από 140 ημέρες, 28.000 χλμ. και 71 μοίρες γεωγραφικού πλάτους από τη Θεσσαλονίκη. Είναι ωραίο να έμαστε πλέον εδώ, στο νότιο ακρωτήρι, με το Discovery σαν καινούργιο κι εμάς πιο σύγχρονους από ποτέ γι' αυτό που ξεκινήσαμε να κάνουμε. Ενηλικωμένους ταξιδιωτικά για πρώτη φορά. Ήμασταν σαν βρέφη - ναι, δεν υπερβάλλω, όταν μπαίναμε στο Μαρόκο, παρ' όλες τις προηγούμενες εμπειρίες. Με τα άγχη, τις ανασφάλειες και τις τύψεις μας, Τώρα, μόλις περάσαμε την εφιβεία και το απολαμβάνουμε. Κοιτώντας πίσω αυτήν τη στιγμή, φαίνεται εύκολο το ταξίδι. «Ξιγά τις δυσκολίες που περάσαμε» μονολογώ καμιά φορά. Δεν είναι έτσι. Ωστόσο, το μήνυμα είναι άλλο: η Αφρική - ακόμα και ο δυτική πλευρά της, που μας έφερε στο Κέιπ Τάουν - δεν είναι επικίνδυνος τόπος. Επικίνδυνος μπορεί να γίνεις μόνο εσύ για τον εαυτό σου. Η Αφρική είναι υπέροχη ως ταξιδιωτικό προορισμός και - το κυριότερο - είναι μάθημα ζωής. Τώρα μπορούμε να πάρουμε και πάλι το δρόμο προς τον Ισημερινό από την ανατολική πλευρά, από την ακτή Σουαχίλι. Με ακόμα πιο παιδική διάθεση για εξερεύνηση αλλά και με περισσότερη λατάρανα κατανούσουμε την ψυχή αυτής της πετρέου, που αν μπιτάλλο - αξίζει το σεβασμό μας... Α.Τ.

FAQ

Κόπος Βίζος για Ζάμπια: 25 δολάρια από Λομπούμπας ή 10 δολάρια/10 ημέρες στη Ζάμπια, 15 δολάρια στη Μποτσουάνα Δίδια: στη Ναμίμπια εφόπλα 160 δολάρια Ναμίμπια στα σύνορα Καταρράκτες Βικτόρια: είσοδος 15 ευρώ Εθνικά πάρκα (με κάμπινγκ) Τσόμπε, Μορέμι, Σοσουσιόβλε, Φίς Ρίβερ: 20 ευρώ Κόπος ντίζετ: Ζάμπια 5.900-6.100 κουάτσα (!), Μποτσουάνα 5.2 πούλα, Ναμίμπια 7.1 δολάρια Ναμίμπια, Ν. Αφρική: 6.8-7.2 ρον ΘΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΕ... Χάρτες διαδρομών για το GPS από www.tracks4africa.co.za, κινήτρα και φακό 400 χλμ. για τα πάρκα, βιβλιόπιτρο εμβολισμού στη Ν. Αφρική. Ισοτιμίες: 1 ευρώ = 5.450 κουάτσα (Ζάμπια) = 8.4 πούλα (Μποτσουάνα) = 9.6 δολάρια Ναμίμπια = 9.6 ρον Νότιας Αφρικής.

INFO: Πού βρίσκεται τώρα το Discovery3 της αποστολής μας; Πληκτρολογήστε: www.theworldoffroad.com

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ DISCOVERY

Ένδειξη χιλιομετριών: 35.747

Χλμ. ταξιδιού: 28.247

Χλμ. διαδρομής: 7.428

Λίτρα ντίζετ: 801

Λίτρα/100 χλμ.: 10,8

Παραπροσεις: Ρεκόρ οικονομίας στις ευθείες της Μποτσουάνα και της Ναμίμπια! Σε 16.000 αφρικανικά χλμ. (Ντακάρ-Βίντσουκι) προσθέσαμε μόνο 400ml λιδούσι! Στα 33.700 χλμ. (έντειξη οδομέτρου) πήγαμε για σέρβις στη Land Rover Windhoek (Ναμίμπια), όπου απλάχικαν τα πλάδια (Castrol Magnatec 5W-40), τα φίλτρα αέρα, θαδδού, πετρελαϊκού και κλιματισμού και τα τακάκια των φρένων. Το καλύτερο, Σέρβις και αναδίνωμα μένει εντελώς δωρεάν, σύμφωνα με το πρόγραμμα εγγύησης στην ζώνη της Ν. Αφρικής. Στο ίδιο συνεργείο απλάχικε (με εγγύηση) και η κεντρική μονάδα του κειρόφρενου μαζί με τα αυριτασχόνω Bowden, μιας και το σύστημα κόλλησης στην Μποτσουάνα (31.000 χλμ. οδομέτρου), μετά το μέρασμα από τα αστατια του Μαγκαντιγκάντι. Όσο για τα επιστατά της Cooper, τα δύο πίσω απλάχικαν στα 27.000 χλμ. (Ναμίμπια), αφού παρουσίασαν εκδρόμους στο πέλμα την ίδια νύχτα (!) και έχανε πίεση. Τα μπροστινά μάτ πήγαν στο Κέιπ Τάουν και άνετα μπορούν να ξεπεράσουν τα 30.000 χλμ.

14/8/2007
Λομπούμπα, 20.819 χλμ.
Αποκοινωνεί σε ένα απίστευτο σελιδοφύρους από την επίπλανη κοινότητα.
15/8/2007
Λουάντζο-Ζάμπια, 21.427 χλμ.
Οδηγούμε στην πρώτη τάντερ εσένθερη πρώτη πάτωση της ζωής μας. Εξέργανεμο πάντα το δέλτα του Οκαβάνγκο από το αεροδρόμιο και φιλοξενήσαμε στην επίπλανη κοινότητα.

21/8/2007
Μορέμι, 23.119 χλμ.
Επικερύκευμε την πρώτη τάντερ εσένθερη πάτωση της ζωής μας. Υέρχομε σημειοποιώντας το βράδυ κατακονώνουμε επιλέθρα πάνω από την πανύπιλη αμυντόφορο Νο 7.
2-3/9/2007
Σοσουσιόβλε, 25.001 χλμ.<